

Advokat Charlotte Bach Ryhl
Friis Bach Ryhl advokatfirma
Tlf.: +45 4054 1912
E-mail: charlotte@friisbachryhl.dk

Retten i Roskilde
Ved Ringen 1
4000 Roskilde

Roskilde, den 14. august 2023

Sag BS-21217 – ROS – Tilladelse til offentlig indkaldelse med henblik på ejendomsdom over matrikelnummer 64, Herringløse By, Hvedstrup

Retten i Roskildes fristbrev af 4. august 2023 i ovennævnte sag giver mig anledning til på vegne af Herringløse Landsbyråd ("Landsbyrådet"), at

- protestere mod rettens berigtigelse af sin kendelse om tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom, jf. nærmere nedenfor i afsnit 1,
- anmode retten om at oplyse, hvorvidt den allerede på sagens nuværende stade har modtaget indsigelser mod den ønskede ejendomsdom, som Herringløse Landsbyråd ikke er gjort bekendt med, jf. nærmere nedenfor i afsnit 2, og
- fastholde, at et krav om, at alle lodsejere skal indkaldes ved anbefalet brev, hverken er sagligt begrundet eller proportionalt, jf. nærmere nedenfor i afsnit 3.

1. Landsbyrådet protesterer mod rettens berigtigelse af sin kendelse om tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom

Retten i Roskilde meddelte ved kendelse af 20. juni 2023 tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom. Af kendelsen fremgik: *"På grund af sagens forhold og karakter, vil indkaldelse blive betinget af, at denne indrykkes i statstidende, såvel som områdets lokalavis®, samt at der oplyses herom på de sociale medier."*

Retten har efterfølgende trukket sin tilladelse tilbage. Dette er sket ved, at retten den 20. juli 2023 – uden nogen begrundelse - berigtigede retsbogen som følger:

"Berigtiges i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at "Retten genoptager sagen og tillader indkaldelse til ejendomsdom" udgår og erstattes med "Retten genoptager sagen"."

Retten har herefter ved fristbrev af 4. august 2023 meddelt, at retten nu agter at gøre sin tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom betinget af, at alle lodsejere indkaldes ved anbefalet brev.

I lyset af rettens fristbrev af 4. august 2023 skal jeg protestere mod den berigtigelse af retsbogen af 20. juni 2023, som retten foretog den 20. juli 2023, idet jeg gør gældende, at tilbagekaldelse af en tilladelse og fastsættelse af nye ressourcekrævende betingelser ikke kan kvalificeres som berigtigelse af en skrivefejl, og den kan derfor ikke foretages, når en part udtaler sig herimod, jf. retsplejelovens § 221, stk. 1, der bestemmer følgende:

”Retten kan til enhver tid i embeds medfør eller ifølge begæring berigtige skrivefejl, som er indløbet i henseende til ord, navne eller tal, blotte regnefejl samt sådanne fejl og forglemmelser, som alene vedrører udfærdigelsens form. Øvrige fejl og forglemmelser kan berigtiges, hvis parterne ikke udtaler sig herimod.” (Understreget her.)

2. Retten anmodes om at oplyse, hvorvidt den har modtaget indsigelser mod den ønskede ejendomsdom

Retten har i sit fristbrev af 4. august 2023 begrundet det nye krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev med henvisning til, at *”særligt de lodsejere, som bor langt fra gadejorden, kan blive pålagt omkostninger til vedligehold med mere”*.

Denne begrundelse minder til forveksling om synspunkter, som navnlig blev fremført af to lodsejere, nemlig Sune Tüxen Jørgensen og Christine Simonsen Nielsen, i forbindelse med det borgermøde om gadejord, som blev afholdt i Herringløse i marts måned 2023.

Det i afsnit 1 beskrevne forløb sammenholdt med den anførte begrundelse giver derfor grobund for en mistanke om, at retten måske har skiftet mening, fordi den allerede på sagens nuværende stade har modtaget indsigelser fra lodsejere i Herringløse, som Landsbyrådet ikke er gjort bekendt med, og som har givet retten anledning til at iværksætte en fornyet behandling af sagen uden at involvere Landsbyrådet.

Der er enkelte lodsejere i Herringløse, som gennem de sidste syv år på en række forskellige måder har modarbejdet Landsbyrådet og fællesskabet med en række tiltag, der er gennemført i det skjulte, og med en aggressiv kritik, der er fremført via e-mail til Landsbyrådets bestyrelse og i opslag i Herringløses Facebook-grupper. Det har i alle årene været meget vanskeligt for landsbyens øvrige beboere at forstå den argumentation, som modstanderne har fremført, og denne har da også skiftet retning flere gange undervejs.

Landsbyrådet har derfor indgivet anmodning om ejendomsdom i et forsøg på at få alle indsigelser mod Landsbyrådets kompetence til at administrere gadejorden frem i lyset, så Landsbyrådet har mulighed for at imødegå disse indsigelser med saglige og retlige argumenter, der kan efterprøves af en retsinstans.

På denne baggrund og med henvisning til kontradiktionsprincippet skal jeg venligst anmode retten om at oplyse, hvorvidt retten allerede på sagens nuværende stade har modtaget mundtlige eller skriftlige indsigelser mod den ønskede ejendomsdom, og i givet fald redegøre for indholdet heraf, således at Landsbyrådet har mulighed for at imødegå de fremsatte indsigelser, herunder de indsigelser, der måtte have indvirket på rettens pludselige ”berigtigelse” og beslutning om, at alle lodsejere skal indkaldes ved anbefalet brev.

3. Et krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev er hverken sagligt begrundet eller proportionalt

Det koster 96 kr. at sende et anbefalet (”rekommanderet”) brev med PostNord. Der er muligvis op til 280 husstande i ejerlavet Herringløse By, Hvedstrup. Potentielt kan porto-udgiften således blive på 26.880 kr. Hertil kommer de mange timer, som Landsbyrådets bestyrelse ville skulle bruge på at fremfinde adresser på alle lodsejere i ejerlavet og fremstille breve og kuverter med disse adresser. Landsbyrådet har i øjeblikket en formue på 27.800 kr. Landsbyrådet består af en bestyrelse på fem medlemmer, som arbejder frivilligt, og som ud over den fælles administration af gadejorden også løser en lang række andre opgaver til fællesskabets bedste. Bestyrelsen vil have vanskeligt ved at finde de tidsmæssige ressourcer, som kræves for at gennemføre en udsendelse af anbefalede breve til samtlige lodsejere i ejerlavet.

Det vil heraf ses, at et krav om, at alle lodsejere skal orienteres ved anbefalet brev, vil belaste Landsbyrådets sparsomme økonomiske og tidsmæssige ressourcer i en sådan grad, at det risikerer at virke prohibitivt.

Landsbyrådet gør i lyset heraf indsigelse mod det nye krav om, at alle lodsejere skal orienteres ved anbefalet brev, idet det gøres gældende, at et sådant krav hverken er sagligt begrundet eller proportionalt i forhold til de tilsigtede formål og resultater.

Retten begrundet det påtænkte krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev med at *”særligt de lodsejere, som bor langt fra gadejorden, kan blive pålagt omkostninger til vedligehold med mere”*.

Retten forklarer ikke nærmere, om det er lodsejerne, Landsbyrådet eller en offentlig myndighed, som antages at have kompetence til at pålægge samtlige lodsejere at bidrage til omkostningerne til vedligeholdelse og administration af gadejorden.

Retten forklarer heller ikke, hvordan en ejendomsdom skulle kunne medføre, at lodsejerne, Landsbyrådet eller en offentlig myndighed opnår en kompetence, som de ikke havde i forvejen.

Landsbyrådet gør gældende, at en nærmere analyse af rettens begrundelse viser, at den ikke er holdbar.

Ejendomsret til en grund medfører ikke i sig selv en vedligeholdelsespligt. Hvis man ejer en grund, har man som udgangspunkt ret til at lade den være "vild med vilje". Som medejer af en grund har man derfor heller ikke uden videre pligt til at bidrage til omkostningerne ved at vedligeholde grunden. Gælder der ikke andet, kan man som medejer af en grund frit undlade at bidrage til vedligeholdelsen og overlade det til de øvrige medejere at beslutte, om de ønsker at vedligeholde grunden i fællesskab.

Der kan således kun foreligge en vedligeholdelsespligt og en deraf følgende pligt til at bidrage til omkostningerne ved vedligeholdelse, hvis der er indgået en aftale herom, eller der findes en særlig retsregel, der medfører vedligeholdelsespligt.

Gadejord er kendetegnet ved, at det pågældende areal ejes i fællesskab af de til enhver tid værende lodsejere i ejerlavet. Lodsejerne kan indgå en aftale om, at de ønsker at vedligeholde gadejorden i fællesskab. En sådan aftale kan tage form af en samejekontrakt, eller den kan bestå i etablering af en medlemsforening, der i sine vedtægter indeholder bestemmelse om fælles administration og vedligeholdelse af gadejorden. Hvis alle medejere af gadejorden er enige herom, kan vedtægterne for den fælles forening lyses servitutstiftende på deres respektive matrikler med den virkning, at både de nuværende og fremtidige medejere af gadejorden er forpligtede til at være medlemmer af den fælles forening og derigennem bidrage til den fælles vedligeholdelse og administration.

Det er imidlertid ikke situationen i Herringløse. Lodsejerne i ejerlavet har ikke forpligtet sig til fælles vedligeholdelse ved at indgå en samejekontrakt, og Landsbyrådet er ikke en grundejerforening med tvunget medlemskab. Der er ikke tinglyst en forpligtelse til at være medlem af Landsbyrådet på de enkelte matrikler i ejerlavet. Der er ikke nogen lokalplanbestemmelser, som fastsætter en forpligtelse til at være medlem af Landsbyrådet. Det er med andre ord fuldstændigt frivilligt for lodsejerne i ejerlavet, om de ønsker at være medlem af Landsbyrådet

Landsbyrådet er således en frivillig medlemsforening. De lodsejere, som er medlemmer af Landsbyrådet, bidrager med deres kontingent til dækning af udgifterne ved den fælles administration og vedligeholdelse af gadejorden. De lodsejere, som ikke er medlemmer af Landsbyrådet, bidrager ikke og vil heller aldrig kunne forpligtes hertil. Hverken Landsbyrådet eller de øvrige lodsejere har kompetence til at pålægge de lodsejere, som ikke ønsker at betale kontingent til Landsbyrådet, en forpligtelse til at bidrage til den fælles administration og vedligeholdelse af gadejorden. Hvis et eksisterende medlem af Landsbyrådet ikke længere ønsker at bidrage til den fælles vedligeholdelse og administration af gadejorden, kan det pågældende medlem blot melde sig ud af foreningen.

De lodsejere, som ikke er medlemmer af Landsbyrådet, har stadig medbestemmelsesret over gadejorden, selv om de ikke bidrager til udgifterne ved administration og vedligeholdelse, eftersom alle væsentlige beslutninger over gadejorden træffes på borgermøder, hvor alle medejere stemmer på lige fod, jf. § 21 i vedtægterne for Landsbyrådet (bilag 3). Det er med andre ord fuldstændigt frivilligt for lodsejerne i ejerlavet, om de ønsker at bidrage til betaling af udgifter til den fælles administration af gadejorden.

Anmodningen om ejendomsdom er indgivet, fordi Landsbyrådet og dets medlemmer ønsker, at den nuværende tinglyste adkomst til arealerne ("Byens Gade") bevares og udbygges med følgende supplerende oplysninger: *"Byens Gade tilhører alle lodsejere i ejerlavet Herringløse By, Hvedstrup, i fællesskab. Ejerkredsen repræsenteres af Herringløse Landsbyråd (CVR-nummer 33663730)."*

En ejendomsdom med dette indhold vil ikke ændre den nuværende retstilstand. Lodsejerne og Landsbyrådet har hverken før eller efter en sådan ejendomsdom kompetence til at pålægge de lodsejere, som ikke selv ønsker det, en forpligtelse til at bidrage økonomisk til dækning af omkostningerne ved vedligeholdelse og administration af gadejorden.

Jeg konstaterer således, at kravet om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev ikke kan begrundes med henvisning til, at lodsejerne efter en ejendomsdom vil have mulighed for at pålægge hinanden en forpligtelse til at bidrage økonomisk til vedligeholdelse af gadejorden. Kravet kan heller ikke begrundes med, at Landsbyrådet efter en ejendomsdom vil have mulighed for at pålægge lodsejerne en forpligtelse til at bidrage økonomisk til vedligeholdelse og administration af gadejorden.

Jeg konstaterer videre, at kravet om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev heller ikke kan begrundes med, at en ejendomsdom vil medføre, at offentlige myndigheder får kompetence til at pålægge samtlige lodsejere i ejerlavet en forpligtelse til at bidrage økonomisk til omkostningerne ved vedligeholdelse af gadejorden.

Hvis offentlige myndigheder vil have en sådan kompetence efter en ejendomsdom, så har de nemlig den samme kompetence inden en ejendomsdom. En ejendomsdom stifter ikke en ny ejendomsret og en hertil knyttet ny vedligeholdelsespligt. Lodsejerne kan kun opnå ejendomsdom, hvis de i forvejen ejer gadejorden i fællesskab, dvs. hvis de har bevaret den fælles ejendomsret, som de blev tillagt ved udstykningen i 1700- og 1800-tallet. En ejendomsdom har derfor ingen indflydelse på, om offentlige myndigheder har kompetence til at pålægge de lodsejere, som ejer gadejorden i fællesskab, en vedligeholdelsespligt. Hvis lodsejerne har ejendomsret til gadejorden før og efter en ejendomsdom, så har de også vedligeholdelsespligt til gadejorden før og efter en ejendomsdom.

Landsbyrådet har med ovenstående vist, at et krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev ikke er sagligt begrundet.

Landsbyrådet gør videre gældende, at et sådant krav under alle omstændigheder ikke er proportionalt af følgende tre grunde:

For det første er antagelsen om, at *"særligt de lodsejere, som bor langt fra gadejorden, kan blive pålagt omkostninger til vedligehold med mere"* så fortænkt og virkelighedsfjern, at det vil være helt ude af proportion at pålægge Landsbyrådet en meget ressourcekrævende forpligtelse til at indkalde alle lodsejere med anbefalet brev med denne begrundelse.

Situationen er i dag den, at det er Roskilde Kommune, som vedligeholder gadejorden med græsslåning m.v. Vedligeholdelsen sker efter aftale med Landsbyrådet, men hverken Landsbyrådet eller lodsejerne betaler herfor. Kommunens beslutning om at vedligeholde gadejorden har sin baggrund i, at gadejorden er udlagt som offentlig park i lokalplanen, jf. afsnit 2.4-2.6 i Landsbyrådets anmodning om tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom af 26. april 2023.

Roskilde Kommune forestår kun den almindelige vedligeholdelse af gadejorden. Landsbyrådet kan derfor efter omstændighederne have udgifter til særlige ”forskønnelses-”opgaver såsom indkøb og plantning af et nyt juletræ eller etablering af et solsejl ved gadekæret. Landsbyrådet afholder kun sådanne udgifter, hvis de kan dækkes af medlemmernes kontingentindbetalinger, eller hvis Landsbyrådet efter ansøgning opnår særlige øremærkede tilskud fra Roskilde Kommune eller andre. Vedtægterne hjemler ikke mulighed for, at bestyrelsen kan pålægge sine medlemmer at yde ekstraordinære bidrag til særlige udgifter.

I forbindelse med borgermødet om gadejord besvarede jeg de indsigelser vedrørende mulige udgifter til vedligeholdelse af gadejorden, som fremkom fra Sune Tüxen Jørgensen og Christine Simonsen Nielsen, ved følgende opslag i landsbyens to Facebook-grupper:

”Om vedligeholdelse af gadejord (4-3-2023)

Roskilde Kommune har efterhånden forklaret mange gange, at kommunen ikke ejer gadejorden og derfor heller ikke administrerer gadejorden. Alligevel har Roskilde Kommune gennem alle årene vedligeholdt gadejorden (slået græs m.m.), hvilket netop hænger sammen med, at der er tale om et grønt fællesareal, som er udlagt til fælles brug for alle byens borgere. Roskilde Kommune har vedligeholdt gadejorden i dialog med Landsbyrådet. Eksempelvis skrev Roskilde Kommune i juni 2017 følgende til Christine Simonsen Nielsen: ”Det er korrekt at gadejord er byens fælles ansvar. I har jo heldigvis et velfungerende lokalråd i Herringløse, det gør det lettere at håndtere ansvaret/beslutningsprocesserne omkring fællesarealer. Vi giver ikke tilsagn til arbejder på fællesarealet uden at lokalrådet er med inde over.” Roskilde Kommune har erklæret, at den ikke ønsker at overtage gadejorden, og har tilmed opfordret Landsbyrådet til at søge ejendomsdom. Efter min bedste overbevisning vil en ejendomsdom derfor blot bekræfte den retstilstand, som Roskilde Kommune og Landsbyrådet altid har været enige om. Af samme grund har jeg svært ved at se, hvorfor en ejendomsdom skulle ændre på, at Roskilde Kommune gerne vil bistå med vedligeholdelse af gadejorden som et grønt fællesareal, der er til glæde og gavn for alle byens borgere.”

I samme forbindelse ringede Landsbyrådets formand Peter Hansen til Roskilde Kommune og spurgte udtrykkeligt chefen for veje og grønne områder, om en ejendomsdom ville ændre på kommunens beslutning om at vedligeholde gadejorden med græsslåning m.v. Roskilde Kommune oplyste, at kommunens vedligeholdelse af gadejorden vil fortsætte uændret efter en eventuel ejendomsdom, der jo netop ikke ændrer på ejendomsretten til gadejorden. Det har hele tiden været kommunens opfattelse, at gadejorden ejes af lodsejerne i fællesskab og ikke af kommunen.

Selv om Roskilde Kommune på trods af ovennævnte tilsagn skulle finde på at ændre sin beslutning om at vedligeholde gadejorden, så er det usandsynligt, at dette ville resultere i, at kommunen eller en anden offentlig myndighed skulle beslutte at pålægge samtlige lodsejere i ejerlavet at bidrage økonomisk til vedligeholdelse og administration af gadejorden.

Der findes så vidt ses ikke lovregler, der pålægger ejerne af en grund at slå græs. Gadejorden i Herringløse er udlagt til offentlig park i lokalplanen, men der kan ikke heraf udledes en forpligtelse for lodsejerne til at slå græsset. Roskilde Kommune har mange fælles grønne områder, der er ”vilde med vilje”, og det er vanskeligt at se med hvilken hjemmel, kommunen skulle kunne pålægge lodsejerne en forpligtelse til at slå græsset på gadejorden, hvis de ikke selv ønsker det.

Der findes lovregler, som pålægger grundejere at klippe hække og beskære buske og træer i særlige situationer, herunder hegnsloven og lov om private fællesveje. Den offentlige myndighed, som er udpeget til at påse, at vedligeholdelsespligten overholdes (kommunen eller det kommunale hegnsyn), vil typisk have kompetence til at pålægge en lodsejer at bidrage økonomisk til den påkrævede vedligeholdelse.

Hvis Roskilde Kommune ophører med at vedligeholde gadejorden med klipning og beskæring, og hvis Landsbyrådet herefter vælger at lade buske og træer vokse vildt, så vil der måske en gang i fremtiden opstå behov for at pålægge lodsejerne at beskære en busk eller et træ, som generer naboerne eller trafikken.

Fremgår det imidlertid af tingbogen, at lodsejerne repræsenteres af Landsbyrådet, så vil et sådant krav selvfølgelig blive rettet til Landsbyrådet. Herefter vil Landsbyrådet helt i overensstemmelse med sine vedtægter sørge for at udføre den krævede vedligeholdelse ved hjælp af medlemmernes kontingentindbetalinger, frivillige bidrag og frivilligt arbejde. Landsbyrådet vil heller ikke i denne situation have kompetence til at pålægge de lodsejere, som ikke ønsker at være medlemmer af Landsbyrådet, en forpligtelse til at bidrage økonomisk til vedligeholdelsen.

Der vil på denne baggrund ses, at en ejendomsdom ikke øger, men tværtimod mindsker risikoen for, at de lodsejere, som bor langt fra gadejorden og ikke ønsker at være medlemmer af Landsbyrådet, bliver pålagt omkostninger til vedligeholdelse.

For det andet følger det af det grundlæggende proportionalitetsprincip, at et krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev skal stå mål med de tilsigtede formål og resultater.

En ejendomsdom, der går ud på at fastholde/sikre lodsejernes fælles ejendomsret til gadejorden (i modsætning til en ejendomsdom, der indebærer, at der gives afkald på den fælles ejendomsret til gadejorden) forudsætter ikke, at samtlige lodsejere i ejerlavet er orienteret og enige herom. Af Klitbakke-dommen (bilag 1), som jeg har redegjort for i mine tidligere henvendelser i sagen, fremgår tværtimod klart, at der kan afsiges ejendomsdom i en situation som den foreliggende, selv om ikke

alle matrikelejere i ejerlavet er medlemmer af den fælles forening, og selv om ikke alle matrikelejere i ejerlavet er blevet orienteret om, at der søges ejendomsdom.

Landsbyrådet har p.t. 72 medlemmer, som med deres betaling af kontingent bidrager til den fælles administration af gadejorden. Ved det borgermøde, som blev afholdt i marts måned 2023, var der 71 lodsejere, som afleverede en underskrevet stemmeseddel, der tilkendegav, at de fortsat ønsker at eje og administrere gadejorden i fællesskab. Hvis retten finder, at der er behov herfor, kan jeg fremsende dokumentation for medlemstallet i Landsbyrådet, ligesom Landsbyrådet gerne fremsender kopi af de nævnte stemmesedler.

Eftersom der er en stor gruppe lodsejere, som ønsker at bevare deres fælles ejendomsret til gadejorden og administrere den i fællesskab gennem Landsbyrådet, og eftersom Roskilde Kommune er enig i, at gadejorden ikke er blevet herreløs hen over årene, så har det ingen betydning, om der samtidig er lodsejere, som ikke bryder sig om bestyrelsen i Landsbyrådet, som har et strategisk ønske om, at gadejorden erklæres herreløs, eller som af natur altid er på tværs. Disse lodsejere kan ikke forhindre de øvrige lodsejere i at fastholde deres fælles ejendomsret til gadejorden. Man kan netop ikke give afkald på en ejendomsret på andres vegne.

De indsigelser, som enkelte lodsejere måtte fremkomme med under sagens behandling, kan ikke ændre på, at den dokumentation, som allerede foreligger i sagen, udgør et fyldestgørende grundlag for at nå til samme konklusion som i Klitbakke-dommen, hvor Retten i Ringkjøbing konkluderede som følger:

”[...] retten finder herefter, at foreningen må anses som berettiget til både i visse henseender at træffe sædvanlige beslutninger vedrørende ejendomsudøvelsen, der ikke har indgribende betydning for andre medejere, og navnlig til at sikre ejernes ret ved at indgive begæring om ejendomsdom. Retten finder herefter, at foreningen er berettiget til at kræve ejendomsdom over ejendommen for de i sognet værende hartkornsejere, og at foreningen tillige i en sådan grad repræsenterer de ejere heraf, der ønsker at fastholde deres deltagelse i samejet, at det i forbindelse med en tinglysning af adkomsten kan noteres, at hartkornsejerne er repræsenteret af 'Husby Bys ejerlav vedrørende Klitbakkerne'.” (Understreget hér).

Et krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev kan derfor ikke anses for at være proportionalt med de tilsigtede formål og resultater. Der er intet behov for at være helt sikker på, at samtlige lodsejere i ejerlavet er orienteret om, at Landsbyrådet søger ejendomsdom på vegne af sine medlemmer og de øvrige medejere af gadejorden, eftersom resultatet af en sådan høring ikke har nogen betydning for vurderingen af, om betingelserne for at opnå ejendomsdom er opfyldt.

For det tredje er det min opfattelse, at krav om indkaldelse af alle lodsejere ved anbefalet brev ikke er proportionalt, allerede fordi Landsbyrådet rent faktisk har en række effektive muligheder for at orientere samtlige lodsejere i ejerlavet, som kan gennemføres uden nævneværdige omkostninger og belastning af bestyrelsens begrænsede tidsmæssige ressourcer.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Landsbyrådet kan acceptere en berigtigelse af retsbogen af 20. juni 2023, der går ud på, at tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom vil blive betinget af, at indkaldelsen

- indrykkes i Statstidende
- indrykkes i Roskilde Avis
- opslås i Facebook-gruppen ”Herringløse på Godt & Godt” (der p.t. har 381 medlemmer)
- opslås i Facebook-gruppen ”Herringløse Landsby – Dueslaget” (der p.t. har 342 medlemmer)
- indrykkes i lokalbladet ”Herringløse Tidende” (der p.t. husstandsomdeles til omkring 350 husstande, nemlig også til husstande i Hvedstrup) og
- indsættes i de ”Dueslag”, som er anbragt på en række lygtepæle i landsbyen.

---ooOoo---

Ved brev af 4. juli 2023 anmodede jeg om afholdelse af et telefonisk retsmøde i tilfælde af, at retten måtte være af den umiddelbare opfattelse, at der er behov for at pålægge Landsbyrådet at indkalde alle lodsejere ved anbefalet brev. Retten har ikke indkaldt til et sådant retsmøde. Rettens fristbrev af 4. august 2023 giver mig anledning til at genfremsætte min anmodning om afholdelse af et telefonisk retsmøde for det tilfælde, at retten på trods af det ovenfor anførte stadig måtte mene, at der er behov for at pålægge Landsbyrådet at indkalde alle lodsejere ved anbefalet brev.

Såfremt retten agter at gøre en tilladelse til indkaldelse til ejendomsdom betinget af, at alle lodsejere skal indkaldes ved anbefalet brev, skal jeg anmode retten om at træffe sin afgørelse herom ved en kendelse, der kan kæres til landsretten.

Roskilde den 14. august 2023

Charlotte Friis Bach Ryhl
Advokat